

Piatra lui Romiu
Pseudo-ghid de călătorie: Cipru
de Victoria Sara Dazin

Phapos, Iulie 1993

Ca orice turist care poposește pentru prima dată în Cipru, descopăr cu surprindere că circulația se derulează în sens invers, moștenire din perioada când din teritoriu suveran al Imperiului Otoman sub administrație engleză, insula devine o colonie a Coroanei Britanice, în 1925.

Realizând că sederea mea în insula Afroditei va fi cu totul și cu totul de o săptămână, sceptică la încurajările "În cel mult o săptămână, patru-cinci zile, toată lumea se obișnuiește", rămân insensibilă la încercările agenților de voiaj de a mă convinge să închiriez o mașină, și hotărâsc să apelez la serviciile unui "taximetrist versat" care mă conduce de la aeroportul Phapos la hotel.

Phapos, localitate turistică construită în sud-vestul insulei, lanț de hoteluri moderne care se înșiruie de-a lungul țărmului. Numai portul, important punct strategic, străjuiește, martor al istoriei: fiind reconstruit de către turci pe ruinele unei fortărețe ridicate de armatele aliate în

timpul celei de-a treia cruciadă, în urma căreia Richard "Inima de leu" cucerește și transformă Ciprul într-un regat Latin.

Consult listele afișate în holul elegantului hotel și mă înscriu la câteva din excursiile organizate de birourile turistice locale: Nicosia, Munții Troodos, templul Afroditei.

Nicosia

Zbuciumat de valurile de cotropire care au trecut de-a lungul secolelor peste bătrâna Europă, în dorința de a obține totala independență națională, poporul cipriot se află într-un permanent conflict care continuă pînă în zilele noastre. Nordul insulei și însuși nordul capitalei Nicosia, au fost declarate în 1975, ca aparținînd Republicii autonome turce, sub președenția lui Rauf Denktash.

Vizităm Palatul Arhiepiscopal (construit în secolul 15 de către venețieni) care găzduiește Fundația culturală Makarios III, trei importante galerii de artă și un superb muzeu bizantin.

Din Eleftheria Square, ne îndreptăm prin Leda Street, spre centrul comercial renovat în stilul anilor 1920, o pitorească înșiruire de mini-taverne, cafenele, muzee. Ulițe mici, asfaltate cu pietre de râu, ogive albe încadrate de glicină și viță de vie, găzduiesc mici obiecte de artizanat, figurine din gips viu colorate, icoane.

Mă așez la o măsuță. O chelneriță blondă, înaltă se apropie de mine, eu o privesc și cu o naivitate de neiertat comand: "Cafea turcească și un pahar cu apă".

Dar imediat realizez că am comis o gravă eroare strategică, care în alte circumstanțe ar fi putut să-mi fie fatală. Spre marea mea stupoare, nu se întâmplă nimic. Chelnerița îmi zîmbește și îmi răspunde într-o engleză cu un puternic accent românesc.

Munții Troodos

Autobuzul urcă cu greu pe poteci de munte, peisaj familiar, caracteristic climatului mediteranean. Sat de vacanță în tot cursul anului: iarna stațiune de ski, iar vara gazdă a turnirurilor de tenis.

După ce vizităm Mănăstirea Kykkos, situată la 1200 metri înălțime, ne îndreptăm spre Throni. Urcăm pe o alee îngustă, unde într-o mică grotă

se odihnește în pace Mitropolitul Makarios III (1973-1977) născut la Panaghia, fondatorul statului cipriot independent - putem descifra pe piatra funerară. O gardă militară, care se schimbă la patru ore, păzește în permanență mormântul.

Un ultim popas la Lefkara pentru a admira faimoasa dantelă lucrată de mîna, Lefkaritika (înalbitori = λευκαντικα). După spusele ghidului, Leonardo da Vinci a vizitat satul in 1481 și a cumparat obiecte de vestimentație religioasă, pe care le-a donat catedralei din Milano.

Templul Afroditei

Ghidul își continuă explicațiile într-o engleză cu un puternic accent grecesc. "Acum ne îndreptăm spre satul Konica, lângă Palea Phapos, unde se află Templul Afroditei, zeița dragostei și a frumuseții în mitologia greacă. Între Polis și Latchi vom vizita baia Afroditei, iar ultimul popas îl vom face pe drumul dintre Phapos și Limasol, unde vom putea admira Stîncile Afroditei sau Piatra lui Romiu.

Priveliștea mă vrăjește: un bărbat tânăr, mușchi fini reliefați de o piele bine bronzată, păr blond care încadrează o față delicată, contopindu-se cu nisipul fierbinte, visa cu ochii deschiși.

- Apropie-te, nu te teme. În visul meu îmi apari mereu, obsesiv; alergînd mîină în mîină pe țărmul mării sau dansînd pe clar de lună acompaniați de susurul valurilor.

Două smaralde, doi ochi verzi mă privesc cu dragoste, mă apropii și încerc să-i ating buzele senzuale, dar brusc imaginea dispare.

Mă întorc și zăresc sus, pe margina stîncilor, grupul nostru care îmi face semne desperate să mă grăbesc că o să pierdem masa de prînz. Privesc bărbații care îmbrăcați cu t-shirt, pălării de paie, sandale de plastic, pantaloni scurți, cu picioarele crăcănate- antiteza sex-appealului, nu fac decît să pîngărească acest loc sfînt.

De atunci imaginea a doi ochi verzi îmi stăruie în memorie și în simțuri, mă însoțește pretutindeni.

